

SEPTA VIO

LES

LUKAS SINDLER

Ukázka z textu

„Stop!“ zavolal spokojený Lukáš.

Vojáci pustili čarodějnici a ta se rychle ohlížela, jak by se trochu přikryla, protože tu nahá běhat nechtěla a také nebylo žádné vedro.

„To teda chci vědět, jak se z tohodle vystříháš!“ byla skeptická a chtěla od Lukáše s Davidem odpověď.

„Uvidíš! Mám to před očima. Dáme celou situaci znova v polodetailu. A ten půjde takhle zleva. Takže zprava tam přiběhnou vojáci a pak hraběnka a odvedou tě proti kameře. Ale tam se zase přestřihneme do třetího záběru a ten bude odtud, rozumíš, takový polocelek, a jak tě budou odvádět, Honza tě zakryje, takže nebude nic vidět.“

David pokyvoval souhlasně hlavou, „Pak si zvlášť udělám detail na tvoje tančící nohy, pak jeden na ty plameny a třetí dám ze stativu ten měsíc...“

„Měsíc?“ podivila se Aneta, „vždyť je zataženo.“

„To neva, to natočím jakmile se obloha umoudří.“

„A chceš říct, že to mam odehrát celý znova?“ byla Aneta trochu nazlobená.

„Jasně, tvoje akce musí být přesně stejná, jen to David bude zabírat tady odtud,“ a ukazoval Anetě místo.

„Takhle blízko?“

„Jasně, lep se na ní.“

„Takže si tam dám širokáč... hele a bacha, v tomhle záběru teda fakt půjdu s objektivem až k tobě, tak mě neskopni,“ varoval David.

David si šel přestěhovat stativ a mezi kameny si rychtoval ledkové světlo.

„To tam bude vidět?“ strachoval se Lukáš.

„Neboj, to bude jenom neviditelný štrách kontra... aby jí to vystřihlo od pozadí. A tímhle jenom maličko zvednu hladinu na té zdi, aby se nám to nepropadlo do pitch black.“

Lukáš moc nerozuměl, ale důvěřoval mu.

Marcela s Evou špendlily na Anetě její kostým.

„Musíme najít správněj směr těch špendlíků... ideálně by to mělo spadnout přesně ve stejnou chvíli,“ přemýšlela nad tím Marcela.

„Kdyby nespadlo, pomůžu tomu, budu schovaná za ní a nebudu vidět,“ měla jasné Eva.

„Nebude to vidět, souhlasil David, točím na plnou díru, hloubka ostrosti nula prd.“

Eva pokrčila rameny „Tak to slyšíš, pohoda.“

„Tak můžem,“ byl hotový David a Lukáš ověřoval: „Kamera?“

„Kamera jede,“ hlásil znovu David.

„Tajemství hradu obraz 45, záběr dva poprvé!“ tleskla před kamerou.

„Akce!“

A Aneta znova začala znovu čarovat a zpěvavým hlasem spustila své magické merseburské zaklínadlo.

Noční vzduch byl stále nabitý magií jejího rituálu. Aneta tančila v centru starobylého kruhu a znovu prováděla svůj rituál. Do záběru znovu vběhli vojáci a chytli ji, čarodějnice se bránila a Eva, jak naplánovala, šáhla po špendlíku. A zatímco kostým plachtil k zemi, Eva vykřikla „Au!“ a chytila se za prst, který to od špendlíku schytil.

„Nestopujem, dohrajte akci!“ křičel Lukáš, „z toho se prostříhнем!“

A tak Eva přestala lízat ránu na prstě, znovu chytila čarodějnici a nasadila drsný výraz, se kterým ji s Honzou vyvedli ze záběru.

„Stop!“ konečně ukončil záběr Lukáš. „To dáme!“

„No to jsem zvědavá!“ mračila se Aneta.

„Hele čas utíká, žádné kecy, jdeme na třetí záběr.“ byla rozmrzelá Marcela.

Aneta se znovu šla přiblíknout do modelu chytrá Horákyně a David stavěl stativ s kamerou na třetí záběr.

„Ted' Evi nemusíš tak spěchat, když budeš ten špendlík tahat, zakryješ to svými zády, pohoda!“ vysvětloval Lukáš.

„Takže nebude vidět ani Aneta...“ uvědomovala si Eva.

„Ten moment padání kostýmu ne,“ přitakával David, „ty pak jenom falešně musíš udělat ten úkrok sem trochu dělí a budete k nám všichni tři zády.“

„A kam máme dojít?“

„Hele, dojdete sem, k tomuhle světlu a pak uhnete po tý cestičce dolu, takže vyjdete jak z kantny tak ze světla a navíc vás vymaskuje hraběnka, která do toho vstoupí, jakmile budete ...tady.“

Všichni aktéři přikývli.

A jelo se znovu a Aneta se snažila zachovat aspoň kousek magie, která byla tak často narušena.

Plnila svou roli s intenzitou, jakou jí diktovala scéna, ale když už byl záběr skoro u konce, neozvalo se Lukášovo „stop“, ale Aneta vykřikla „Někdo tam je!“

Její hlas pronikl scénu ve které se čarodějnice strkala s vojáky s takovou intenzitou, že se i nejbzdálenější stíny zdály zachvět strachem.

Ostatní byli překvapení a zmatení a snažili se zaostřit do tmy a snažili se rozeznat, co Aneta mohla vidět.

Ta úplně ztuhla a ukazovala do proluky, kde byla obvodová zeď zřícená.

Byla jako zkamenělá, její oči se upíraly do temnoty, která obklopovala hradní zdi. Na okamžik se zdálo, že celý svět zadržel dech v očekávání toho, co přijde.

Šeptající les
Lukáš Šindler

© Lukáš Šindler, 2024

192 stran

1. vydání. - Praha

ISBN 978-80-86065-60-1 epub, 2024

ISBN 978-80-86065-61-8 audiokniha, 2024

ISBN 978-80-86065-62-5 mobi, 2024

doporučená cena 159,-

Vydal Tomian s.r.o.

<http://tomian.cz>

<http://cestycasem.cz>